

Beslutningsforslag nr. B 11. Fremsat den 28. oktober 1982 af Lykketoft (S), Bakholt (S), Camre (S), Hjortnæs (S), Egon Jensen (S), Anker Jørgensen (S), Karl Nielsen (S), Stavad (S) og Tastesen (S)

Forslag til folketingsbeslutning

om en reform af den personlige indkomstbeskatning fra 1985

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte lovforslag om reform af indkomstbeskatningen, der kan træde i kraft fra 1985, med følgende indhold:

1. Den nuværende statsskatteskala og de hidtidige folkepensions- og dagpengebidrag afskaffes og erstattes af en proportional statsskat på 19 pct. samt en tillægsskat på 25 pct., der alene betales af personer med høj tillægsskattepligtig indkomst (jfr. pkt. 3).

2. Den *proportionale statsskat* og skatten til kommuner og amtskommuner beregnes på grundlag af den almindelige skattepligtige indkomst for personer.

Personfradraget bevares og gøres igen ens ved beregningen af statslige og kommunale skatter.

En række fradrag ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst må derimod begrænses.

Maksimum for lønmodtagerfradrag A – der nu er 3.200 kr. – forhøjes, mens der gennemføres en gradvis forenkling af reglerne om befordringsfradrag og tillige sker begrænsninger i adgangen til at fradrage andre faktiske udgifter.

Det begrænsede fradrag for udgifter til visse livsforsikringer, børneopsparing og selvponsering afskaffes (hidtil været maks. 3.000 kr.).

Fradragsretten for repræsentationsudgifter begrænses, og der sker en sanering af fradrag, hvis formål angiveligt er at fremme investeringer, men hvor effekten er ringe eller upræcis. Således bør de gældende fradrag for etableringskonti afskaffes.

Det kan endelig være påkrævet at fjerne standardfradraget for ejerboliger.

3. Den *tillægsskattepligtige indkomst* opgøres anderledes end den almindelige skattepligtige indkomst:

Grundlaget for tillægsskatten fastlægges som »arbejdsindkomst« med et tillæg på 5 pct. af den skattepligtige formue (i stedet for det faktiske kapitalafkast). Desuden ses væk fra en række fradrag, som bevares ved opgørelsen af den almindelige skattepligtige indkomst.

Den væsentligste virkning er, at rentefradraget *ikke* kan foretages ved opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst. Men renteindtægter, lejeværdi og aktieudbytter skal heller ikke indgå – og for selvstændige erhvervsdrivende skal ses bort fra en andel af overskuddet, som svarer til 7 pct. af værdien af fysiske erhvervsaktiver.

Tillægsskattegrundlaget forhøjes, hvis bidrag eller præmier til skattebegünstigede pensions- og forsikringsordninger overstiger 15 pct. af arbejdsindkomsten og 25.000 kr. årligt. Også lønmodtagerfradraget begrænses ved tillægsskatten.

Ved fradragssaneringen som skitseret under punkt 2 og den særlige opgørelse af tillægsskattegrundlaget skal efter en overgangsperiode (jfr. pkt. 4) skaffes provenu-mæssig dækning for en skattefri bundgrænse for tillægsskatten på 160.000–175.000 kr. (1982-niveau). Derved friholdes 85–90 pct. af skatteyderne for at betale tillægsskat.

4. Der skal i nogle år være overgangsregler for opgørelsen af den tillægsskattepligtige indkomst for at sikre en gradvis gennem-